

Församlingsordning – Åsarps Frikyrkoförsamling

Församlingsordning - vad är det?

Församlingsordningen kompletterar församlingens stadgar. En församlingsordning uttrycker kortfattat hur församlingen förstår Bibelns budskap och vill tillämpa den i sitt gemensamma liv. En församlingsordning har också karaktären av vilja och målsättning. Anspråken är inte att täcka in alla områden som berör kristen tro och en kristen församlings uppgift och funktion, men den har till syfte att hjälpa till en gemensam grundsyn.

Församlingstanken

Rent juridiskt är Åsarps Frikyrkoförsamling en ideell förening. Men även om församlingen är uppbyggd enligt föreningsmodellen är den något helt annat än en intresseförening. Den kristna församlingen är inte någon mänsklig idé. Församlingen finns till för att Gud vill det (*Matt 16:18*).

När nya testamentet talar om församling eller kyrka som det oftast står, så finns bakom det ett grekiskt ord som heter "ekklesia". Det betyder enkelt uttryckt "en samlad grupp av människor". Det kan också betyda "utkallad", "utvald". Församlingen är alltså en grupp människor som hör ihop genom sin relation till Jesus. Den kan avse hela världens kristenhet eller en lokal grupp kristna.

Det är inte tänkt att man ska vara kristen ensam och leva på att man är en del av den världsvida församlingen. De som levde på nya testamentets tid kände inte till uttrycket privatkristen. När man kom till tro, lät man döpa sig och man anslöt sig till de kristna på orten (*Apg 2:41*). Lokalförsamlingstanken handlar om gemenskap, att vi kristna behöver varandra, både för vår egen skull och för vårt uppdrags skull. Församlingen har kallelsen att vara utåtriktad. Tanken är att man i församlingen ska rustas för att möta världen. Församlingen är sänd till världen med budskapet om den uppståndne och levande Jesus (*Joh 17:18*). Men för att på rätt sätt kunna fungera utåt behövs ett fungerande inre liv. Identiteten kan inte bestå av byggnader och verksamhetsformer utan i livet med Gud och varandra. Att mötas för att be, läsa Bibeln, dela livet med varandra är själva kärnan för församlingen (*Apg 2:42-47*). Dessutom finns det i mötet mellan kristna en särskild Guds närvaro (*Matt 18:20*).

Bibeln använder olika bilder för att beskriva församlingen t.ex. Kristi kropp (*1Kor 12:27*), Kristi brud (*Upp 21:9*), en fårahjord (*Joh 10:14*), ett tempel (*Ef 2:20-21*). Gemensamt för alla bilderna är att Jesus står i centrum. Det är för honom församlingen finns till. Att tillbe, ära och tjäna honom är församlingens uppdrag.

Vetskapen om att vi kristna hör ihop gör det naturligt att sträva efter goda relationer till andra församlingar och enskilda kristna och att samverka där det är lämpligt och möjligt (*Ef 4:3*).

Församlingen - Samhället

Församlingen eftersträvar en god relation till staten, samhället och vill göra sitt bästa för att leva i harmoni med makthavare och myndigheter (*Rom 13:1*).

Guds uppdrag till dessa är att se till att ordningen i samhället fungerar så att människor kan leva i trygghet. Församlingen ser som sin kallelse att engagera sig i olika samhällsfrågor och medverka till samhällets förbättring (*Matt. 5:13-15*). Situationer kan emellertid uppstå, då vissa av samhällets förordningar kommer i strid med Guds Ord. I sådana fall måste församlingen prioritera sin lojalitet mot Gud, som alltid måste gå före den mot samhället. Gud står alltid över överheten (*Apg. 5:29*).

Församlingen har ett stort ansvar för att bedja för det samhälle den är en del av och särskilt för alla personer som sitter i olika maktpositioner (*1 Tim 2:1-2*).

Församlingens Gudstro

Församlingens Gudstro är en tro på "den ende, evige Guden, världens skapare och Herre: Fadern, Sonen och den helige Ande" (Lausannedeklarationen 1974).

Bibeln förutsätter att Gud finns och att han är himmelens och jordens Skapare (*1 Mos 1:1*). Den kristna tron sätter människan i ett sammanhang och ger henne ett unikt värde genom att förklara henne som skapad till Guds avbild (*1 Mos 1:27*). De första kapitlen i Bibeln beskriver också hur människan genom den fria vilja Gud gett henne gör uppror och vänder sig bort från Gud. Resten av Bibelns budskap kan beskrivas som frälsningshistoria, d.v.s. hur Gud genomför sin räddningsplan att föra människan tillbaka till gemenskap med sig (*Joh 3:16*).

Jesus Kristus, som korsfäst, död och uppstånden, är den kristna trons centrum. Människan kan ana Guds existens genom skapelsen (*Rom 1:20*), samvetet (*Rom 2:15*) och en inre längtan (*Pred 3:11*). Men det är bara Jesus som kan förändra en människas relation till Gud (*Rom 3:23-25*). Det finns ingen annan väg till Gud (*Joh 14:6*). Jesus är unik genom att han var både människa och Guds Son när han vandrade på jorden. (*Luk 1:31-35*). På grund av att Jesus var den han var kunde hans offer sona vår synd, besegra ondskan och övervinna döden (*2 Kor.5:21, Hebr.2:14-15*). Det betyder inte att frälsningen är något som människan får del av automatiskt. Gud respekterar vår fria vilja. Evangelium är att Gud genom Jesus erbjuder frälsningen som en gåva till oss, men det är vi som måste ta emot gåvan (*Ef 2:8, Rom 10:9*). Vårt ställningstagande här i livet påverkar evigheten. Himmel eller helvete handlar om vår relation till Jesus (*1 Joh 5:11-12*). När Jesus fullgjort sitt uppdrag på jorden återvände han till himlen med löftet att han ska komma tillbaka. (*Apg 1:11*) Som församling längtar vi efter den dagen.

Det är den helige Ande som gör en människa andligt levande (*Joh 3:6*). För att bevara det andliga liv vi fått är vi beroende av den helige Ande, att han får utrymme i våra liv (*Ef 5:18*). Den helige Ande vill vara vår hjälpare, som stöder och vägleder oss och som formar våra liv (*Joh 14:26, 16:13, Rom 8:26, Gal 5:22-23*). Det gäller både för oss som enskilda kristna och som församling. Den helige Ande är också den som vill utrusta församlingen med sina gåvor till uppbyggelse av gemenskapen och rustning för tjänst (*1 Kor 12:4-11*).

Bibelsyn

Församlingen betraktar Bibeln, gamla och nya testamentet som "Helig", d.v.s. som Guds inspirerade ord. Bibeln gör själv anspråk på att vara gudomligt inspirerad (*2 Tim 3:16*). Det grekiska ordet för "inspirerad av Gud" är "theospnevstos", d.v.s. Gud-andad. Detta klargör att Bibeln har sitt ursprung hos Gud och bär i sig Guds livgivande ande. Detta gör att bibelordet är levande och verksamt och att det äger en inneboende kraft (*Jes 55:11, Hebr. 4:12*). Bibeln har också en klar mänsklig sida genom att dess böcker är nedskrivna av vanliga människor vars personlighet lyser igenom. Allt är gudomligt - men allt är på samma gång mänskligt. Det betyder att Guds ande använt författarnas ordförråd. Det är emellertid inte tal om ord som människor skrivit och som Gud sedan låtit sin levande ande göra levande. Ordet "inspirerad" betyder mycket mer. Det betyder att författarna stod under den helige Andes inflytande när de skrev. Gud vakade över skrivandet så att det som skrevs blev efter hans vilja (*2 Petr 1:21*). Gud står bakom hela bibelns innehåll.

Vårt studerande av Bibeln blir viktigt, beroende på övertygelsen om att det vi handskas med är Guds uppenbarelse till oss människor. Bibeln är den absoluta sanningen och den betraktas som enda rättesnöret för tron och dess tillämpningar i lära och liv (*Joh 17:17*).

Församlingen vill uppmuntra till personligt bibelläsande, samt till att ta del av den bibelundervisning som församlingen erbjuder. Det är viktigt att relevant undervisning finns för alla åldrar. Guds ord behövs i våra liv för att vi skall kunna växa i tron (*Ef. 4:12*).

Steget in i församlingen

Att bli frälst - att ta emot Kristus - leder till en förvandling i en människas liv (*Ef.2:19, 2 Kor 5:17*). Livet börjar om från en ny utgångspunkt med helt andra förutsättningar än tidigare. En ny värld och verklighet öppnar sig. Som nybliven kristen är det naturligt att också låta döpa sig och ta steget in i en lokal församling (*Apg.2:41*).

Dop

Församlingen förkunnar och praktiserar troendedop (baptistisk dopsyn) - med detta menas att villkoret för dopet är den medvetna tron och det personliga ställningstagandet för Jesus Kristus. Men församlingen respekterar den som har en annan dopsyn (se rubrik Medlem).

I nya testamentet är det kristna dopet starkt förbundet med tron och omvändelsen. Detta kommer tydligast fram genom Jesu egna ord i missionsbefallningen (*Matt.28:18-20*). Dopet är, liksom evangeliet i sin helhet, ett erbjudande till alla människor. Dopet är också den synliga gräns som Gud sätter runt sin församling (*Apg 2:41*).

Det kristna dopet är en lydads- och bekännelsehandling, men det stannar inte vid detta. Dopet är också ett sakrament - en helig handling - som verkar vad den avbildar. En verkan som emellertid ingen människa fullt ut kan förstå eller omfatta.

Nya testamentets mest samlade undervisning om det kristna dopet finns i Romarbrevet (*Rom 6:3-11*). Paulus hänvisar här till Jesu död och uppståndelse. Bibelordet fokuserar på spänningen mellan det gamla/döda och det nya/återuppväckta. Dopet beskrivs som en begravning av den gamla människan (köttet/jaget) som vid uppstigandet lämnas kvar i dopgraven. Genom dopakten verklig- och synliggörs också uppståndelsen till ett nytt liv med Kristus. Ytterligare Bibelord som talar om dopet: *Apg 2:38-41, Kol 2:12, Gal 3:27, 1 Petr 3:21-22*

Medlem

Församlingens stadgar säger att "Som medlem i församlingen kan upptas den som bekänner sig tro på Jesus Kristus som sin personlige Herre och Frälsare och är döpt till Kristus". Det dop som församlingen förkunnar och praktiserar är troendedopet (se rubrik Dop) men i respekt för olika syn i dopfrågan tillämpar församlingen öppet medlemskap vilket innebär att församlingen också välkomnar som medlem den som bekänner sig tro på Jesus Kristus som sin personlige Herre och Frälsare och är barndöpt.

Gemenskap och tjänst i församlingen

Församlingens medlemmar bör i överensstämmelse med Guds ord i kärlek bära varandras bördor (*Gal.6:2*), visa ett förlåtande sinnelag (*Kol.3:13*), be för varandra (*Ef.6:18*) och i inbördes gemenskap främja varandras andliga tillväxt (*Apg.2:42*). För att kunna förverkliga detta är det helt naturligt att varje medlem aktivt deltar i församlingens liv (*Hebr.10:24-25*).

Medlemmar som på grund av sjukdom eller annan orsak inte kan komma till församlingens gudstjänster och sammankomster, bereds möjlighet att leva med i församlingens gemenskap genom att de besöks och även ges möjlighet att ta emot nattvarden.

Gemenskapen i församlingen fördjupas genom att vi ger och tar emot omsorg och hjälper varandra att växa och mogna som människor och kristna (*Rom.12:4-18*). Det är också viktigt att uppmärksamma och möta de mänskliga behov som uppstår vid kriser av olika slag.

För att varje medlem ska kunna erbjudas denna gemenskap är den lilla gruppen, cellgruppen viktig. Här kan medlemmarna vara varandra till personlig tjänst enligt *Ef.4:15-16*. I cellgruppen kan var och en utvecklas och upptäcka sina nådegåvor och sin roll i församlingen (*1 Petr.4:10*). Det är församlingens målsättning att varje medlem skall finna tillhörighet och närhet i en cellgrupp. Cellgruppen kan också utgöra en trygg gemenskap där dialogen med en sökande människa kan välkomnas (*Apg.2:46-47, 5:42*).

Gud utrustar till tjänst. Det goda vi fått av t ex erfarenheter, kunskap och begåvning får vi använda tillsammans med de andliga gåvor Gud ger. Varje kristen är kallad att finna sin uppgift i församlingen. Var och en medverkar i församlingen efter eget ställningstagande och med lika värde inför Gud.

Gudstjänsten

Församlingens gudstjänster är öppna för alla människor och är en höjdpunkt i församlingsgemenskapen, ett möte mellan Gud och människor (*Ps 122:1*). Vår strävan är att gudstjänsten skall präglas av en själavårdande och helande atmosfär.

Gud talar till oss genom sitt ord och den helige Ande. Vi får komma till Gud med beklännelse, bön och tacksägelse och ge honom tillbedjan, lovsång och offer.

Gudstjänsten är en källa till glädje, inspiration och förnyelse. Genom predikan får vi vägledning, förmaning och uppbyggelse i tron. Vi får kraft och kunskap för vårt uppdrag som lärjungar. I gudstjänsten tjänar vi Gud och varandra med de gåvor han gett oss, i god ordning och i den helige Andes kraft. För att alla skall känna delaktighet och för att olika behov skall tillgodoses, är det viktigt med mångfald och förnyelse (*Apg 2:46, Hebr. 10:24-25, Kol. 3:16, 1 Kor. 14:26*).

Nattvard

Församlingen firar nattvard regelbundet därför att Jesus har uppmanat oss att göra det (*1 Kor 11:23-26*). Nattvarden har sina rötter och sin förebild i gamla testamentet i den judiska påskmåltiden som firas till minne av Israels uttåg ur Egypten (*2 Mos 12:21-28*). Det var under Jesu sista påskmåltid med lärjungarna som han tog brödet och vinet och gav till dem medan han sa att det var hans kropp och hans blod (*Matt 26:26-27*).

I nattvarden ställs Jesu offerdöd i centrum. Vi påminns om vad Jesus har gjort för oss, att han var villig att ge sitt liv och ta vår synd på sig - "Kristi kropp för oss utgiven, Kristi blod för oss utgjutet".

Men nattvarden är mer än en minneshögtid. Det är ett sakrament, en helig handling, i vilken Jesus på ett särskilt sätt är närvarande och ger sig själv till oss (*1 Kor 10:16*). Det betyder att nattvarden är en mötesplats där vi får möta och uppleva gemenskap med den uppståndne och levande Jesus. Nattvarden är också en plats där vi kan få bekänna synd och få förlåtelse och upprättelse (*Matt 26:28, 1 Joh 1:9*).

Att dela bröd och vin tillsammans i nattvarden ger gemenskap och samhörighet (*1 Kor 10:17*). Det är en glädje och tacksägelsefest (*Apg 2:46*). Nattvarden pekar också framåt mot festen i himlen. Vi ska fortsätta fira nattvard tills den dag då Jesus kommer tillbaka (*Matt 26:29, 1 Kor 11:26*).

Till nattvardsbordet inbjuds den som vill möta Jesus och söka hans närhet. Det betyder att tillsammans med de troende är även den välkommen som är på väg att lära känna Jesus, men som kanske ännu inte har tagit steget fullt ut. Bibelns undervisning ger inga antydningar om åldersgränser eller mognadsgrader för att delta. Däremot talas det om att fira nattvard på ett värdigt sätt och att var och en får prova sig själv inför Gud (*1 Kor 11:27-29*).

Vigsel

Äktenskapet mellan en man och en kvinna är instiftat av Gud (*1 Mos. 1:27-28, 1 Mos.2:24, Matt. 19:4-6*). Det är den enda samlevnadsform som Bibeln förespråkar. I en kristen vigsel avges löften, inför Gud och människor, om livslång trohet till varandra. Vigseln uttrycker beslut om att ta steget in i överlåtelsen till varandra.

Församlingens pastor/pastorer har antingen personlig vigslerätt eller vigslerätt genom församlingen, och den är inte begränsad till församlingens medlemmar. Enligt svensk lag är vigseln en offentlig handling, som måste ske inför minst två vittnen.

Barnvälsignelse

Barnvälsignelsen har sin förebild i berättelsen om hur Jesus välsignar barnen (*Mark 10:13-16*). Barnen är en Guds gåva och Guds rike tillhör dem.

Som en del av en gudstjänst bär föräldrarna fram sina barn, för att de under bön och handpåläggning skall få del av Guds välsignelse.

Barnvälsignelsen sker i önskan att barnet skall få växa upp i en miljö av trygghet och gemenskap, för att senare i medveten tro ta emot det kristna dopet. Familjen blir omsluten av hela församlingens förbön. Föräldrarna och församlingen har ett gemensamt ansvar för barnets kristna fostran.

Församlingen praktiserar inte barndop men ger föräldrarna möjlighet att i församlingens gemenskap tacka Gud för det barn de fått.

Begravning

I en begravningsgudstjänst är sorgen och saknaden påtaglig. Vi görs medvetna om livets begränsning och dödens allvar (*Hebr. 9:27*), men vetskapen om att avskedet inte är för alltid gör att en kristens begravning samtidigt kan vara fylld av ljus och hopp. I begravningsgudstjänsten uttrycker församlingen sin tro på att liv och död vilar i Guds händer (*Luk. 20:38*). Den är också en förkunnelse om församlingens tro på uppståndelsen och ett evigt liv för de som tror på Jesus Kristus (*Joh. 11:25, 1 Petr. 1:3-4*). Församlingens pastorer och medlemmar bör hjälpa och stödja de anhöriga under tiden såväl före som efter begravningen.

Evangelisation och Mission

Uppdraget som Jesus gav till sina lärjungar finns klart formulerat i bibelordet:

"Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar. Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut."

(*Matt 28:19-20*)

Detta uppdrag har förnyats till varje kristen och till församlingen genom alla tider. Jesus som församlingens huvud framhöll buden från Gamla Testamentet som grundläggande och viktiga. Samtidigt gav han ett nytt bud - kärleksbudet: Älska Gud och älska din nästa som dig själv (*Mark. 12:29-31*).

Med denna utgångspunkt blir uppdraget till församlingen:

- att göra Jesus och hans budskap om Guds rike känt i världen
- att vinna människor för Jesus och göra dem till lärjungar
- att älska och tjäna varandra och vår nästa
- att tjäna Herren med kärlek

Vi vill nå ut med budskapet i vårt närområde, i vårt land och utöver hela vår jord (*Apg. 1:8*).

Församlingen vill inspirera medlemmarna till personligt engagemang för människors frälsning, uttryckt genom förbön, offer och andra konkreta insatser.

Barnen är församlingens framtid

Församlingens barn- och ungdomsarbete är viktigt (*Ords 22:6, Pred 12:1*). Församlingen vill satsa på barn- och ungdomsverksamhet och försöka utveckla och förbättra den ännu mer.

Vi vill arbeta mot följande andliga mål:

- Presentera Jesus
- Ge bibelkunskap
- Leda till Jesus
- Forma lärjungar

Dessutom vill vi ta ett socialt ansvar i samhället och vara med och fostra barn och ungdomar genom att förmedla trygghet, kärlek samt lära ut kristna värderingar (*Matt. 7:12*).

Vuxengenerationen

All verksamhet församlingen bedriver bör vara målmedveten. Vi vill ha en välkomnande och öppen attityd mot nya människor. Att få vuxengenerationen att komma till kyrkan är oftast svårare än att nå barn och ungdomar, därför blir våra kontakter i vardagen viktiga. Det handlar om att bygga relationer. Vi vill möta människor där de finns och visa på Jesus.

Mission

Som lärjungar till Jesus är vi kallade att vittna om Jesus för våra medmänniskor. Vi vill på olika sätt vara med och stödja missionsarbetet i såväl Sverige som i utlandet. Att engagera oss i biståndsinsamlingar som engångsinsats eller mer långsiktigt ser vi också som ett uttryck för evangeliet.

Mission är ett globalt uppdrag och rör "alla folk" (*Matt 28:19*)

Det är ett uppdrag som berör både dem som finns i vår närhet och dem som lever i andra länder. Mission är inte ett tillval, utan en naturlig del av att följa Jesus i världen.

Genom ord och handling, genom mission och socialt ansvarstagande, vill vi peka på Jesus. Det vill vi göra på ett sätt som är relevant för vår tid och för de människor som vi vill nå.

Omsorg och diakoni

Kärlek och gemenskap måste få ta sig konkreta uttryck i praktisk omsorg och hjälp. (Gal 6:2)

Den kristna tron innebär en kallelse till diakoni - att vara i utgivande tjänst för andra, att bära varandras bördor och att praktiskt hjälpa varandra.

Vi vill att det ska få känneteckna vår församling för att vår tro ska bli trovärdig och attraktiv för dem som ännu inte känner Jesus (1 Kor 12:21-26).

Förvaltarskap

Gud har gett oss vårt liv, våra gåvor, våra tillgångar och vår del i skapelsen på samma villkor som en ägare överlåter det han har till en förvaltare (1 Mos. 1:28). Allt vi är och har tillhör egentligen Gud (Ps. 24:1). Vi kallas därför att bruka tid, kunskap, begåvning, erfarenhet, pengar och annat i livet på ett ansvarsfullt sätt. Enskilt och gemensamt ska vi söka Guds vilja så att vi inte använder Guds gåvor på ett godtyckligt sätt och därmed missbrukar hans förtroende.

En kristen kallas att dela med sig inte bara av sitt överflöd, utan också att i Jesu efterföljd vara beredd till verkliga offer för medmänniskors bästa.

Ekonomiskt förvaltarskap

Församlingens verksamhet finansieras i huvudsak genom frivilliga gåvor (2 Kor. 9:7). För ungdomsverksamhet, studiecirkel etc kan det utgå bidrag från stat och kommun. Allt givande är frivilligt och anonymt. Insamling sker i gudstjänster, men inbetalning kan även göras till församlingens olika konton.

Ett regelbundet givande till Herrens verk genom församlingen rekommenderas (1 Kor. 16:1-2). En god princip är tiondegivandet (Mal. 3:10). Självklart bör offrandet ske i relation till de resurser var och en har (2 Kor. 8:12).

Kristen etik

Livet med Kristus bör alltid få etiska konsekvenser. När Kristus får styra våra liv påverkas våra tankar och handlingar. Vår strävan är att hålla oss borta från sådant som oförsonlighet, avund, bitterhet, högmod, girighet, förtal, intriger, misstänksamhet, strider och ett egoistiskt levnadssätt. Vi bör närma oss det liv som rymmer kärlek, tålmod, vänlighet, godhet och trofasthet. Detta hjälper oss i sin tur att handla med förståelse, generositet, öppenhet, uthållighet, vänskap med mera (Gal. 5:16-25).

Bibeln är vår grund att bygga etiska ställningstaganden på. När samhällets värdegrund alltmer frångår Bibelns syn i olika frågor, blir det viktigt att vi lever medvetet och inte bara flyter med (Rom. 12:2).

Några aktuella områden där vi ser att samhället och Bibeln skiljer sig åt är:

Alkohol och droger

Att välja en helnykter livsstil anser vi vara att förebygga att människor inte kommer in i alkoholmissbruk (Ef. 5:18). Det handlar också om att kunna erbjuda en alkoholfri miljö för den som har eller har haft problem (Rom. 15:1-2). Med alkohol och droger följer skadeverkningar på många plan. Det är inte bara den enskilde som drabbas. I alkoholens och drogernas spår följer splittrade familjer, våld, kriminalitet med mera. Att välja ett helnyktert och drogfritt levnadssätt handlar om att ta ansvar för samhället genom att stå upp för en alternativ livsstil.

Familj och samlevnad

När det gäller frågan om sexuell samlevnad och äktenskapet, kan den kristna etiken sammanfattas i följande punkter:

- att det grundläggande för ett kristet äktenskap är ömsesidig kärlek och en i lagligt giltig form avgiven viljeförklaring att leva som äkta makar
- att äktenskapet enligt Guds ord betraktas som livslångt
- att sexuellt samliv är grundat på kärlek och trohet inom äktenskapets ram, en Guds gåva till förhållandet mellan man och kvinna (1 Mos. 1:27-28, 1 Mos. 2:24, 2 Mos. 20:14, 3 Mos. 18:22, Matt. 5:27-28, Rom. 1:26-28, 1 Kor. 6:9-10)

Församlingens hållning i etiska frågor är ett stöd för den enskildes kamp för renhet och rättfärdighet. Barmhärtighet, kärlek och omsorg skall vara vägledande inom församlingen. Dömande och nedvärderande attityder skall vi gemensamt motarbeta (*Matt. 7:1*). Den som behöver hjälp i samtal och förbön kan med förtroende vända sig till församlingens pastorer eller församlingsledningen.

Församlingens ledarskap

Jesus Kristus är församlingens ende Herre. Församlingstjänsterna måste betraktas utifrån tjänandet och den utgivande kärlekens princip och alla troendes funktion inför varandra och tillsammans som Guds folk.

Församlingsledning

Församlingen skall ha en församlingsledning, bestående av församlingens pastor/pastorer och därtill utsedda församlingsledare.

Församlingsledningens målsättning är att vara ett visionärt ledarskap. Ett ledarskap som är öppet för förändringar och som uppmuntrar församlingen till andlig tillväxt och utveckling. För att detta skall uppnås fordras ett strategiskt tänkande och en långsiktig planering.

Ledarskapet tar sig bl a uttryck genom omsorg om individen, personlig själavård, vaksamhet över församlingens behov och utveckling samt förbönstjänst (*Apg. 20:28*). Församlingsledningen håller dessutom en öppen dialog rörande teologi, undervisning och andra andliga frågor.

När en medlem medvetet lever i synd eller förkunnar falsk lära har församlingen ett ansvar att ge personlig vägledning som syftar till omvändelse och upprättelse. Ordningen som anges i *Matt. 18:15-18* är ett grundmönster för hur processen kan gå till för att "vinna tillbaka" den som lever orätt eller förkunnar andra frälsningsvägar.

Grundprincipen för alla former av omsorg om medlemmar i församlingen är sanning och kärlek i förening.

Församlingsledningen utgör också församlingens juridiska ledarskap. Vad detta innebär regleras i församlingens stadgar.

Bibelord om ledarskap: Matt. 20:26-28, Apg. 14:23, Apg. 20:28-32, Ef. 4:11-13, Fil. 1:1, 1 Tim. 3:1-13, Tit. 1:5-9, Hebr. 13:7,17, 1 Petr. 5:1-4